

Νιώσει τήν πόλη.

Ἡ ματιά της τόν παρακαλοῦσε. Τόσο νέα κι' ἀμέτοχη. ἀκηθῆτε. Ἡ βράκα του ἦταν σκοτισμένη, τό πουκάμισο του θούμπια στό γιαντί. Ἐνα κύμα τρυφερότητας τήν ἔκανε νά κάνει τραλλιά σχέδια. **Θ** τοῦ ἀγοράσει πουκάμισο, ἐσώρουχα, θά ρωτήσῃ ἄν κανείς φιλίχνη ἀκόμη βράνες. "Ὑποκολεύτηκε νά ~~πῶ~~ ^{ἐπιπῶ} στό "ρίνι". Στό νιότη του θά πρέπει νά ταν θεόρατος. "Ἐβλεπε μπρός τό εἰτοκίνητο, νιώθοντας τήν ἴδια ταραχή πού νιωσε, μαθήματα ἀκόμη, σὺν πῆγαινε στό πρώτο ραγιατοῦ. Ἦν ἴδια ἀμηχανία, πῶς ν' ἀνοίξει κουβέντα, νά φανεῖ ἀδιάφορη., νά μὴ θίξει τήν οἴστια.

- "Ἐδῶ εἶναι ὁ **Δ**ημόσιος Γῆπος. "Ἄχει μέσα καί ζῶα. "Ἄλεφαντα, λιοντάρι καί μιὰ ἀρκουδο. Ὁ ἄλεφαντας ἀγρίαε κάποτε κι' ἔλυσε τόν σάλακα του, τήν ὥρα πού τῆγε νά τόν ταῖσει... Ἦταν φοβερό...

Οἶθελε νά καταπιεῖ τή γλῶσσα της. Τό κάθε τί, ἀκόμη κι' ἡ σιὸ ἄδῶ κουβέντα μπορεῖ ν' ἀγγίξει τήν πληγή. **Θ** γέρος κοίταζε ἀμίλητος.

- "Ἄρα πεινῶμε μέσά στήν πόλη. Τό σπύτι μου βοίσκεται ἀκριβῶς πίσω ἀπό τήν ἐκκλησία. Πά, ἐκεῖ πού πῆχ φαίνεται τό πεῦκο. **Εἶ**ναι τό μοναδικό πεῦκο στό κέντρο τῆς πόλης. **Τ**ό εἶχε φυτέφει ὁ κρηπιαποῦς τῆς μητέρας μου. Βίχε κατέβειχ ἀπό τό χωριό καί...

Νευρίασε μέ τήν ἀπειρία της. Ὁ γέρος ἔπρεπε νά μιλά κι' ὄχι αὐτή. **Αὐτός** νά ^{πεῖ} ~~κάνει~~ γιά τό σπύτι του, ^{γιὰ} ~~κάνει~~ τὰ παρόνοιά του. Στό ^{φῶτα} ~~σῆμα~~ ^{τόν παρατήρησε} ~~κίχνη~~ ^{κίχνη} ~~κίχνη~~. "αἱ, στό νιότη του θά πρέπει νά ταν ὀμορφόντρας. ^{ταῖ} ~~τὰ~~ γόδια του πού ἔχασε... Ἄγουρα θά τοῦμοιαζαν .

- "Ἄχεις ἀγγόνια, παππού"

Η ἐρώτηση εἶχε φτάσει ὡς τὰ χεῖλη της, μέ εὐτυχῶς τήν τελευταία στιγμή τήν πῆρε πίσω. Ὁ γέρος κοιτοῦσε μέ ἐνδιαφέρον τίς βιτρίνες.

- "Ἦπως θέλεις νά κατεβούμε, νά περπατήσουμε λίγο;

Κατέβηκαν στήν ὁδὸ Ἐλευθερίας, πού παλιά ἦταν ὁ δι' χωριστικὸς ὁδός ἀνάμεσα στοὺς Τούρκους καί τοὺς Ἕλληνας ~~κατανοήσιμα~~. Πιὸ παλιὸ ἄδρα, ἀν ὑπῆρχε καθόλου δι' χωριστικὸς δρόμος, Τούρκοι κι' Ἕλληνες κατοικοῦσαν ὁ ένας δίπλα στόν ἄλλο, ἀνέλογα μέ τήν κοινωνική του τάση. **Ἄ**κ' ἔδῶ ἦταν ^ε ~~κα~~ ^ε ~~κα~~ ἐργασι^ε ~~κα~~ συνοικί^ε ~~κα~~. Τώρα εἶναι γενίτη μέ μαγαζιά ~~κίχνη~~ ~~κίχνη~~ εἰδῶν οἰκοδομῆς. Ὁ γέρος κοιτοστάθηκε σέ μιὰ βιτρίνα. Ἀείνας, σιμάρια, τσιπιά. Νάτα, φηθήθηκε ἐκεῖνη, τώρα θυμῶται τὰ περβόλια του, καί ποῦς ξέρει τί.

- "Τὴ στιγμή κόρη σου.

Ἰπῆκε στό μαγαζί, κι' ἐκεῖνη πίσω του. **Δ**ιάλεξε ἐνὰ μικρὸ σκαλιστήρι, ὑστερὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὸν κόρφο του ^ε ~~ε~~ ^ε ~~ε~~ τουγγί καί πλήρωσε, πρὶν προλάβει ἐκεῖνη νά κάνει κάτι. Πῆρε τό σκαλιστήρι στή μασχάλη.

